

ПОСТРОЯВАНЕ НА АЛГОРИТМИ НА ПЪРВОНАЧАЛНИТЕ ДЕЙСТВИЯ ПО РАЗСЛЕДВАНЕТО ПРИ ОТДЕЛНИТЕ ВИДОВЕ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ

Тихомир Троянов¹

Резюме: В настоящото изследване се прави опит за разглеждането на алгоритмите за разследване на отделни престъпления като ефективен подход при провеждането на досъдебното производство. Изяснява се понятието „алгоритъм“ от съдържателна му страна и се посочва неговото значение за дейността на разследващите органи при разкриването на престъпления. Посочват се основните етапи, през които минава процесът по изготвяне на алгоритмите, с характерните особености на отделните стъпки. Диференцирани са етапите при разработване на алгоритмите – събирането на криминалистически значима информация, обобщение и анализ на всички информационни източници, извеждане на типичните следствени ситуации и задачите, стоящи пред тях за решаване, извеждане на подходящите препоръки за действия на разследващи-

те органи и проверка и актуализиране на препоръките.

Разглеждат се възможните следствени грешки при прилагането на кибернетичните подходи, като се диференцират в три отделни обобщени групи – нормативни, организационни и тактически.

В изследването се посочват най-общо и възможните подходи за недопускане и отстраняване на вредните последици от следствените грешки. В заключение се прави извод, че алгоритмите представляват научнообоснован помощен инструмент, който дава основните рамки на провежданото разследване, в което разследващият орган може да приложи своите индивидуални знания и практически опит за провеждане на досъдебното производство.

Ключови думи: алгоритъм, доказателства, престъпления, разследване, следствена грешка

1. Понятие и значение на алгоритмите при първоначалните етапи на разследване на отделните видове престъпления

Разследването на престъпления представлява дейност на прокурора и разследващите органи, насочена към изясняване на всичките обстоятелства от предмета на доказване по всяко досъдебно производство чрез извършване на лимитативно посочени в закона дейст-

¹ Следовател в Следствен отдел при Софийската градска прокуратура, ел. поща: t75@gbg.bg.

вия по разследването, чиито резултати се отразяват в нарочни протоколи съобразно изискванията на процесуалния закон. Криминалистическата наука от своя страна разработва на базата на теоретични постановки и емпиричен опит система от научнообосновани и взаимосвързани препоръки за планирането и провеждането на отделните действия по разследването, както и на цялостното разследване. Тези правила са структурирани в нормативна и логическа последователност, изграждайки частните методики на разследване на различните (видове) престъпления. В теоретиконаучен план криминалистическата наука е обосновавала ползата от изграждането на частните методики за разследване, а практиката е показала тяхната ефективност при прилагането в голям брой сходни разследвания.

Дейността по изготвяне на частните методики за разследване се базира на три вида основни източници – от нормативен, теоретически и практически характер. Неслучайно на първо място поставяме нормативните източници, които са задължителната предпоставка за изработването на препоръките, чието следване гарантира обективност на провежданото разследване и спазване на правата на участниците в наказателния процес. На следващо място законовите състави на престъпленията като част от нормативните източници на разследването определят обстоятелствата, подлежащи на доказване, и съответно насочеността на процесуалните и тактическите действия на органите на досъдебното производство. На трето място са емпиричните данни за провежданите действия по разследването по отделните престъпления като важна част в процеса на изготвянето на частните методики за разследването. Обобщената информация от провежданите разследвания извежда типични способности за събиране на доказателства и ефективните тактически похвати за тяхното осъществяване. На последно място в процеса на изготвяне на частните методики за разследване влизат и теоретичните знания, обобщени и изведени от криминалистическата наука.

Криминалистическите изследователи поставят на научна основа събраните емпирични знания, извеждайки закономерностите при възникването на престъпното деяние, оставените следи от проявлението му, както и типичните характеристики на неговия извършител.

По своята същност частната криминалистическа методика представлява задълбочено и детайлно изследване на отделен вид престъпления и особеностите на тактиката на тяхното разследване. В своята структура тя включва криминалистическа характеристика на отделните престъпления, особеностите на планирането на цялостното разследване и специфичните тактически прийоми при осъществяване на отделните действия по разследването. В този смисъл частните криминалистически методики стоят в основата на разследването на отделните видове престъпления и осигуряват висока ефективност на провежданите разследвания. Основната им задача е да дадат, от една страна, задълбочени познания на разследващите органи за същността на разглежданите престъпления, а от друга – да идентифицират и изведат научнообосновани препоръки за повишаване на ефективността при провеждане на разследването.

Разработването на частните методики за разследване от своя страна стои в основата на разработваните последователности от действия (алгоритми) за разследване на престъпленията.

При определяне на понятието за алгоритъм на разследване са изведени множество научни определения, които са сходни в своята съдържателна и понятийна обосновка, изведени от български и чужди автори. За настоящото изследване ще бъдат разгледани няколко определения, описващи типичното съдържание на кибернетичния подход при разследването на престъпления.

Гавло сочи, че алгоритъм за разследването на престъпления е „...научнообосновано точно изложение на последователността на извършване на следствените, оперативно-из-

дирвателните и други организационни действия на разследващите органи, както и комбинациите или комплексите от тях, отнасящи се към съответните следствени ситуации, изпълнението на които обезпечава изпълнението на поставените задачи за разкриване и разследване на престъпления². Сходно понятие за програмно-кибернетичния подход на разследване дава и Лозовски, като го определя като „начини за мисловни и физически операции, насочени към организиране на дейността по разследване на престъпления с цел съставяне на план за разследване – решаване на неговите стратегически задачи с помощта на предварително разработени, научнообосновани и апробирани от практиката типови програми“³.

Българските автори също разглеждат т.нар. „структурни криминалистични методи“ като основа за алгоритмизацията на разследването – Вакарелски ги определя като „методи за избиране и натрупване на изходна информация, необходима за построяване на структурата за определяне на пътищата за разгъване на структурата и за използването ѝ в практическата дейност. При това за източници на изходна информация се приемат нормите на НК и НПК, сведенията за начините на извършване и скриване на престъпленията и за признаците на прилагане на тези начини. [...] Въз основа на тази изходна информация се разработват структури на типизирани действия на следователя: тяхното съдържание и последователност...“⁴.

Без да претендираме за изчерпателност, можем да дадем определение на алгоритмите за разследване на отделните видови престъпления, основани на установените базови характеристики на понятието, а именно: *Алгоритъмът за разследване на престъпления е метод на организация на разследването на отделни видове престъпления, основан на научно обобщение и анализ на емпиричните данни, изготвен в съответствие с материалните и процесуалните разпоредби на закона, с цел повишаване на ефективността на действията на органите на досъдебното производство. Съдържанието на алгоритъма включва синтезирани научнообосновани препоръки от процесуален, тактически и организационен характер за провеждане на цялостно разследване и отделни действия по разследването, описани в съдържателна и хронологична последователност.*

Значението на алгоритмите и кибернетично-програмния подход при разследването се отразява в общо теоретичен и практически план при разследването на престъпления. В контекста на развитието на криминалистическата наука алгоритмизацията представлява синтезирано изражение на частните криминалистически методики за разследване на отделни видове престъпления. От своя страна алгоритмите за разкриване на престъпления са конкретни оперативни и процесуални действия, логически и хронологически подредени за събиране на всички възможни доказателства за разкриване на обстоятелствата от предмета на доказване по всяко наказателно производство.

Ще направим опит да изведем значението на алгоритмизацията за дейността на разследващите органи при разкриването на престъпления, а именно:

– ефективно използване на събраната и обобщена криминалистическа информация, засягаща определения вид разследвано престъпление;

² Гавло, В. К. (1985). *Теоретические проблемы и практика применения методики расследования отдельных видов преступлений*. Томск, 217.

³ Лозовски, Д. Н. (2010). Программно-целевой метод в процессе расследования преступлений. *Вестник Адыгейского государственного университета* [онлайн], бр. 3, 162 [прегледан на 21.03.2026]. Достъпен на <https://cyberleninka.ru/article/n/programmno-tselevoy-metod-v-protseste-rassledovaniya-prestupleniy>.

⁴ Вакарелски, И. (1972) *Криминалистика*. София: Наука и изкуство, 25.

- определяне на възможните следствените ситуации, разграничени по дефинирани критерии съобразно първоначалните данни;
- определяне на предмета и задачите на първоначалните и последващите действия на разследващите органи;
- даване на препоръки за усъвършенстване на процеса на разследване чрез избягване на грешни и ненавременни действия, дължащи се на непълнотата на информацията в началния етап на разследване и липсата на професионален опит на разследващия орган;
- повишаване на бързината и резултатността на предприетите процесуални и тактически действия.

Всички по-горе изложени съображения дават възможността да посочим, че алгоритмизацията на разследването на отделните видове престъпления ще окаже благотворно въздействие в обучителен и практически аспект върху дейността на разследващите и правоохранителните органи.

2. Етапи при построяването на криминалистически алгоритми

При изграждането на алгоритми за първоначалните действия при разследването на отделни видове престъпления се наблюдават определени етапи, през които преминава процесът на тяхното изработване. Определянето им дава възможност да се постави на научна основа изготвянето на методически препоръки при разследването на отделни видове престъпления. Марочкин и Асташкина определят седем етапа на процеса на построяването на криминалистическите алгоритми, а именно – събиране на информация за престъпленията от определен вид; извеждане на типичните следствени ситуации; определяне на задачите, характерни за всяка от следствените ситуации; избор на средства за изпълнение на задачите на алгоритъма; определяне на метода за построяване на алгоритъма; изработване (построяване) на алгоритъма; експериментална проверка и коригиране на алгоритъма.⁵ Идентифицирането на отделните етапи дава възможност да се определят правила за изготвяне на алгоритми, чиято употреба е насочена към изпълнение на основните задачи за решаване пред разследващите органи при разследването на съответния вид престъпления. Етапите, определени от руските автори, решават всички въпроси при изготвянето на алгоритмите, но за целите на настоящата статия в тях ще внесем няколко изменения, допълнения и уточнения съобразно нашето виждане за ефективност при построяването на кибернетично-програмните системи за разследване.

Първият етап включва **събирането на криминалистически значима информация** за разглеждания вид престъпления. Източниците за относимите данни могат да бъдат от различен характер и вид, което предопределя и методите за тяхното извличане и натрупване. На първо място по значение са емпиричните данни от разследването на конкретния вид престъпления. Източник на тази информация са досъдебните и съдебните производства, водени от националните правораздавателни и правоохранителни органи, както и при необходимост и данни от практиката на Европейския съд по правата на човека. На второ място като източник на информация се използват предвидените законови състави на престъпленията и теоретичните разработки, засягащи разглеждането им от криминалистическа, материалноправна и процесуална гледна точка. На последно място се събират данни от експерти, имащи практически опит в разследването на разглежданата категория престъпления.

⁵ Марочкин, Н. А., Е. Н. Асташкина (2001). Алгоритмизация эффективный метод оптимизации расследования преступлений. *Известия Алтайского государственного университета* [онлайн], бр. 2, 45–49 [прегледан на 21.03.2026]. Достъпен на <https://cyberleninka.ru/article/n/algoritmizatsiya-effektivnyy-metod-optimizatsii-rassledovaniya-prestupleniy>.

За събирането на тези данни се използват няколко основни изследователски метода, а именно документалното проучване и социологически изследвания на определени фокус групи и отделни лица. В основата на методите за събиране на информация стоят предварително определени целеви проблеми, структурирани в проблемно ориентирани области. Те се отнасят както към документното проучване, така и към социологическите методи, като целта им е да дадат максимално реалистична картина на разглежданите престъпления.

При документното проучване се събират всички достъпни първични и вторични източници на информация от съществуващи на писмени документи или електронни носители, графични или аудио-визуални данни. Към първичните документи спадат досъдебните и съдебните производства, източниците на материалното и процесуалното право, а към вторичните – теоретичните разработки, статистическите и аналитичните документи, относими към разследването на съответните престъпления.

От социологическите методи най-голямо приложение намират анкетата и структурираното интервю като бързи и информативни подходи за събиране и проверка на относими данни. Препоръчително е да се започне с провеждане на интервю с експертите, структурирано в отворени и затворени въпроси, насочени към изясняване на проблемните области. На основата на установените проблеми да се подготви и извърши анкетното и документното проучване сред по-широк кръг заинтересовани лица, имащи отношение към изучавания вид престъпление. Натрупаните данни от проучванията на експертните мнения и опит ще са от съществено значение за структурирането на елементите от алгоритъма за разследване на престъплението, а останалите източници ще добавят достоверност и представителност на изследването с необходимата емпирична (статистическа) проверка на данните.

Вторият етап включва **обобщение и анализ на всички информационни източници** с извеждане на значимите елементи от криминалистическата характеристика на разглеждания вид престъпления. Използват се кибернетични и статистически подходи за обобщаване на събраните данни и представянето им във вид, подходящ за изобразяване и сравнение. Този етап включва идентифицирането и извеждането на особеностите на извършителя, времето, мястото, начина и средствата за извършване на престъплението. С особено внимание се разглеждат и последиците от извършеното престъпление, а именно вредоносните резултати, оставили материални следи върху околната среда и жертвата или идеални следи в съзнанието на възприелите престъплението лица.

На третия етап се **извеждат типичните следствени ситуации и задачите, стоящи пред тях за решаване** при провеждане на разследването престъпление.

Резултатите от предходния етап дават възможност за определяне на типичните следствени ситуации и характерните данни, които се проявяват при тях. Класифицирането им може да бъде направено по различни критерии в зависимост от вида на разследването престъпление. Най-често разграничителният критерий за класификацията на следствените ситуации са видът и обемът на информацията в началния етап на разследването за извършителя на престъплението, но е възможно да се използват и други признаци от законовия състав на престъплението (предмет на престъплението, използван начин и средства и т.н.)

Четвъртият етап е основният при изготвяне на алгоритъма за разследване и включва **извеждане на подходящите препоръки за действия на разследващите органи** за всяка една от изведените типични следствени ситуации. В хронологичната и логическата последователност на действията при построяване на алгоритъма за разследване на конкретен вид престъпление въз основа на изведените задачи се изготвят препоръки от процесуален, тактически и организационен характер. По наше мнение препоръките следва да са структурирани под формата на следствен план, в който да са отразени типичните действия по

разследването и процесуални действия, както и предхождащите, съпътстващите и последващите организационните и тактическите подходи, осигуряващи тяхната ефективност, описани в хронологична и логическа последователност.

В последния пети етап на построяване на алгоритъма се извършва **проверка и актуализиране на препоръките** към разследването на престъпления.

Проверката може да бъде извършвана чрез симулиране на действия от предложените в алгоритъма по вече приключили разследвания, като се съпоставят очакваните данни от препоръките с доказателствата по реалното досъдебно производство. Тази проверка се извършва по голям брой реални казуси за по-голяма представителност на съпоставката между очакваните данни от действията по алгоритъма и емпиричните резултати по съответното наказателно производство.

Алгоритъмът за разследване на отделни престъпления подлежи и на допълнителна проверка, след като се въведе в практиката, за определяне на неговата ефективност в дейността на разследващите органи. Следва да се има предвид, че такъв тип проверка на алгоритъма е задължителен при изменение на външните условия, оказващи въздействие на процеса на разследване, като например редакция на законовия състав на престъпленията или способите за събиране на доказателства, промяна на начина на извършване на престъпление, промяна на правомощията или организационните форми на органи и институции и др. При емпирична проверка се прави оценка на алгоритъма по данни на правоприлагащите органи за ефективността му в процеса на изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване. Актуализирането на алгоритмите за разследване на престъпления е дейност, която е в ръцете на органите на досъдебното производство и може да бъде извършвана в кратки срокове чрез структурите, свързани с методическата помощ и контрол на разследването в съответните звена – например отдел „Аналитично-методически“ в Националната следствена служба и отдел „Методическо ръководство на дейността по разследването“ в Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР. Разбира се, това от своя страна предполага като предхождаща дейност да бъдат разработени и систематизирани алгоритми на отделните видове престъпления, които да се предоставят на разследващите органи като помощно и ориентиращо средство в борбата с престъпността.

При използването на алгоритмите за извършени престъпления от разследващите органи е възможно да бъдат допуснати редица грешки, които да снижат ефективността при използването на програмно-кибернетичните методи. За целите на настоящото изследване под понятието „следствена грешка“ ще приемем недостигане на целите на разследването вследствие на неправилни форми на процесуални и тактически действия, довели до неразкриването на обстоятелства от значение за наказателното производство или авторството на деянието.

Без да теоретизираме допълнително понятието „следствената грешка“, ще направим кратка класификация на възможните проблеми на разследващите органи при прилагането на алгоритми за разследване, както и подходи за тяхното избягване в следствената практика.

Основната категория следствени грешки и пропуски, които възникват при прилагането на алгоритмите, са от **наказателноправен характер**. Те са свързани с:

- неправилно определен законов състав на престъплението, по което се провежда досъдебното производство. Използването на неподходящ алгоритъм в тези ситуации ще причини обективни или времеви затруднения да се извършат необходимите действия по разследването и може да доведе до невъзможност за събиране на основни доказателства за изясняване на обстоятелствата по делото;

– усложнени от фактическа или правна страна деяния, които изискват комплексен подход – паралелно и едновременно, с едно или няколко действия по разследването да се събират доказателства, относими към съответния наказателен казус;

– установяване на възможните версии за извършеното престъпление (включително възможността за инсценировка) в началния етап на разследването, което определя съответните действия за тяхната проверка. Този подход ще доведе до избягване на възможността за провеждане на едностранчиво разследване и евентуална загуба на важни доказателства по делото.

На следващо място следва да обърнем внимание и на грешките от **организационен характер**, влияещи върху процеса на разследване. Те представляват недостатъци и пропуски при планирането и провеждането на цялостното разследване и отделните действия по разследването. Най-често те са свързани с обезпечаването на разследването с материален, технически и експертен ресурс, както и неговото законосъобразно и целесъобразно управление, насочено към изясняване на обстоятелствата, подлежащи на доказване по всяко едно наказателно производство.

На последно място следва да разгледаме и възможността от допускане на грешки от **тактически характер**, влияещи на процеса на разследване. Те представляват недостатъци в цялостната стратегия и проведените отделни действия по разследването, които не съответстват на установената следствена ситуация и на обстоятелства и данните, известни в началния етап на досъдебното производство. По своя характер те могат да бъдат свързани с неправилно подбрани като вид действия по разследването, както и с хронологичния ред и времеви интервал за тяхното провеждане. Към тази група обстоятелства спадат и тактическите грешки, свързани с провеждането на отделните следствени действия в зависимост от целения резултат. Например при разпита на свидетел грешките могат да представляват неподходящи или ненавременни подходи в тактиката за провеждането му, изразяващи се в липсата на създаване на подходяща психологическа среда, ненавременна задаване на конкретни въпроси, преждевременно предявяване на доказателства, както и всички други, които могат да намалят ефективността на провежданото следствено действие.

Процесът за недопускане и елиминиране на последиците от грешки в началния етап на прилагането на алгоритми при разследването на престъпления е от комплексен характер. По свояят съдържателен характер този процес включва два отделни подхода за въздействие, диференцирани по критерий, свързан с обстоятелството дали е налице следствена грешка, или се касае за предварителни действия, целящи недопускането ѝ.

Превантивните действия на органа на досъдебното производство трябва да включват внимателна оценка на следствената ситуация, въз основа на която да построи план (писмен или мисловен) с възможните следствени версии, подлежащи на проверка. Този подход ще му даде възможност да предвиди и съответно избере подходящия алгоритъм за разследване или да адаптира няколко примерни подхода, за да увеличи ефективността на действията по разследването. В процеса на провеждане на разследването органът на досъдебното производство трябва внимателно да следи за получените резултати от прилаганите действия по разследването, предложени от алгоритъма, като по този начин наблюдава процеса за допуснати следствени грешки. Идентифицирането на недостатъците при разследването се извършва основно чрез комплексното прилагане на методите на наблюдението и сравнението. При наблюдението систематично се отчитат постигнатите резултати и се сравняват с очакваните от отделните действия, като установяването на несъответствие сочи за допуснатата следствена грешка. Не следва да сравняваме получените резултати от действията по разследването с очакваните от нас конкретни обстоятелства съобразно водещата следствие-

на версия. Индикатор за допусната следствена грешка представлява невъзможността да се изяснят определени обстоятелства от значение за делото, към които е насочено отделното действие или цялостното разследване. На следващо място – при идентифицирането на пропуск при отделно действие по разследването, събраните с него доказателства се оценяват с другите доказателства по делото с оглед на тяхната пълнота и достоверност. В последния стадий на идентифициране на следствената грешка се набелязват обстоятелствата от делото, които не са изяснени (в цялост или частично), и се прави оценка на нейното въздействие върху провежданото разследване.

В зависимост от характера на откритата следствена грешка са възможни комплексни подходи от процесуален и организационно-тактически характер за нейното отстраняване или преодоляване на настъпилите неблагоприятни последици. Към характерните процесуални подходи могат да се включат промяна на правната квалификация на воденото разследване (със следващите от това местна и родова подсъдност), провеждане или преповтаряне на действия по разследването за събиране на други относими доказателства, изменение на повдигнатите обвинения, промяна на процесуалния статут на отделните лица, както и всички други процесуални действия, свързани с тях.

Организационно-тактическите подходи включват промяна или актуализация на плана за разследване съобразно идентифицираната следствена грешка. Те могат да се осъществяват, от една страна, като изменение на цялостната стратегия за разследване, включваща вида и последователността на извършваните действия по разследване и оперативно-издирвателни мероприятия, а от друга – като изменение на тактическите прийоми при осъществяване на отделните действия по разследването.

3. Заключение

Алгоритмизацията на действията на разследващия орган представлява комплекс от подробно разработени оперативно-издирвателни и процесуални действия съобразно наличните първоначални данни за конкретен вид престъпление, насочени към осигуряване в максимално възможна степен на пълно и обективно разследване. Разработването на алгоритмите преминава през няколко основни етапа, включващи събирането на криминалистически значима информация, обобщение и анализ на всички информационни източници, извеждане на типичните следствени ситуации и задачите, стоящи пред тях за решаване, извеждане на подходящите препоръки за действия на разследващите органи и проверка и актуализиране на препоръките.

Настоящото изследване посочва най-често срещаните грешки при използването на алгоритмите за разследването на престъпления и предлага основните подходи за тяхното отстраняване. Следва да се има предвид, че разглежданите следствени грешки са от обективен характер, като умишлено са изпуснати грешките, допуснати поради недостатъчна теоретична подготовка и липсата на професионален опит в разследващия орган по конкретния вид престъпления. В този случай приемаме, че грешките от субективен характер могат да бъдат избегнати именно чрез прилагането на система от логически и хронологично подредени препоръки за провеждане на отделни действия по разследването и провеждане на цялостното разследване.

Посочените предимства на алгоритмите за разследване дават възможност за прилагането на научния подход в практическата дейност по разследване на престъпления. Кибернетичните подходи обаче не превръщат разследването в обикновена дейност от последователни, строго определени действия, които елиминират творческия подход на разследващия орган. Алгоритмите представляват само един научнообоснован помощен инструмент, кой-

то може да очертае основните рамки на провежданото разследване, а на тази основа разследващият орган може в пълнота да приложи своите индивидуални знания и умения за провеждане на досъдебното производство.

Библиография

Вакарелски, И. (1972). *Криминалистика*. София: Наука и изкуство.

Гавло, В. К. (1985). *Теоретические проблемы и практика применения методики расследования отдельных видов преступлений*. Томск.

Лозовски, Д. Н. (2010). Программно-целевой метод в процессе расследования преступлений. *Вестник Адыгейского государственного университета* [онлайн], бр. 3, 160–164 [прегледан на 21.03.2026]. Достъпен на: <https://cyberleninka.ru/article/n/programmno-tselevoy-metod-v-protssesse-rassledovaniya-prestupleniy>.

Марочкин, Н. А., Е. Н. Асташкина (2001). Алгоритмизация эффективный метод оптимизации расследования преступлений. *Известия Алтайского государственного университета* [онлайн], бр. 2, 45–49 [прегледан на 21.03.2026]. Достъпен на <https://cyberleninka.ru/article/n/algoritmizatsiya-effektivnyy-metod-optimizatsii-rassledovaniya-prestupleniy>.

BUILDING ALGORITHMS OF THE INITIAL INVESTIGATION ACTIONS FOR CERTAIN TYPES OF CRIMES

Tihomir Troyanov⁶

Abstract: In the present study, an attempt is made to consider the algorithms for investigating individual crimes as an effective approach in conducting pre-trial proceedings. The concept of “algorithm” in its substantive part is clarified and its significance for the activity of the investigative bodies in the detection of crimes is indicated. The main stages in the algorithm development process are described, highlighting the specific features of each step. They are identified as stages in the development of algorithms – the collection of forensic information, summary and analysis of all information sources, derivation of typical investigative situations and tasks facing them to solve, derive appropriate recommendations for action of investigative bodies and check and update of the recommendations.

The possible investigative errors in the application of cybernetic approaches are considered, differentiated into three separate generalized groups – normative, organizational and tactical.

The study also outlines the possible approaches for preventing and eliminating the harmful effects of investigative errors. In conclusion, it can be stated that algorithms represent a science-based support tool that provides the main framework for the investigation, within which the investigating authority can apply its individual knowledge and practical experience in conducting pre-trial proceedings.

Keywords: algorithm, crimes, evidence, investigation, investigative error

⁶ Investigator at the Investigation Department of the Sofia City Prosecutor's Office, e-mail: t75@gbg.bg.